

Arrest

nr. 132 792 van 4 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 27 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 december 2013 het Rijk binnen en diende op 16 december 2013 een asielaanvraag in. Op 28 mei 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 1 januari 1974 in Al-kzefim. U woonde in Soedan in Alkadidim tot 1996 en woonde daarna in Wad Madani tot u vertrok uit

Soedan. U oefende verschillende beroepen uit in Soedan; u werkte als journalist, u was verkoper van vrouwenschoenen en uw laatste werk was verkoper voor een bedrijf. U verklaarde lid te zijn van de Democratische Unionistische Partij (DUP) en dat sinds 1996. U was de jongerenvoorzitter van de DUP op de provincie Al-Jazirah. U verklaarde te zijn gearresteerd in februari 2010 na een politiek debat aan de universiteit van Al Gezira in Wad Madani, waarna u werd vastgehouden in gebouw nummer 114 en u werd na 4 dagen vrijgelaten met de boodschap niet meer aan politiek te doen. U verklaarde een tweede keer gearresteerd te zijn in juni 2011 na een herdenking in Wad Madani van de slachtoffers die gevallen waren op 13 juni 2007 in het dorp Kajbar bij protesten tegen de komst van een dam. U hield op de dag van de protesten in Wad Madani een persconferentie waar er werd gevraagd dat de mensen die in juni 2007 op de dorpelingen geschoten hebben zouden veroordeeld worden. U werd opgepakt en opnieuw naar gebouw nummer 114 gebracht waar u na vijf dagen werd vrijgelaten. U verklaarde voor een derde keer gearresteerd te zijn in augustus 2011 naar aanleiding van de Arabische Lente protesten in Soedan. U werd bij u thuis gearresteerd en u werd opnieuw naar hetzelfde gebouw gebracht en werd opnieuw na 5 dagen vrijgelaten. U verklaarde voor een vierde keer gearresteerd te zijn op 13 september 2013. Na de beslissing van de regering om de benzineprijzen te verhogen kwam de bevolking op straat om te protesteren. U werd opgepakt tijdens een manifestatie die dag en werd overgebracht naar een voor u onbekende plaats waar u 15 dagen zat opgesloten. U besloot hierop Soedan te verlaten en u contacteerde een naaste van de familie die u in contact bracht met een smokkelaar in Port Soedan. U vertrok uit Port Soedan op 26 november 2013 in een boot. U kwam aan in België op 15 december 2013 en u vroeg er asiel aan op 16 december 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Soedanese overheid omwille van uw partijpolitieke bezigheden en activiteiten voor de Democratische Unionistische Partij (hierna DUP). Toen u gevraagd werd naar het resultaat van de DUP in de verkiezingen die in 2010 plaatsvonden in Soedan, verklaarde u dat jullie niet hadden meegedaan aan de verkiezingen, net zoals alle andere oppositiepartijen in Soedan, en dat alleen de partij van de president aan die verkiezingen zou meegedaan hebben. U verklaarde verder niet te hebben gestemd tijdens de verkiezingen van 2010 (zie gehoorverslag CGVS 09.04.2014 (hierna gehoorverslag 1) p.7). Gevraagd naar wie de presidentskandidaat was voor de DUP bij de verkiezingen van 2010, zei u dat jullie iemand hadden maar dat jullie geweigerd hadden om deel te nemen en dat de DUP hun kandidatuur niet gesteld heeft. U verklaarde verder dat de kandidaat die de DUP had maar die niet had meegedaan aan de verkiezingen, Hatem Al Sir heet. Toen u gezegd werd dat de DUP wel had meegedaan aan de verkiezingen, zei u dat het enkel personen waren die toen lid waren van de partij die hadden meegedaan aan de verkiezingen, niet in naam van de partij maar in persoonlijke naam (zie gehoorverslag CGVS 1 p.13). Ook tijdens uw tweede gehoor op het CGVS bevestigde u opnieuw dat de DUP niet zou meegedaan hebben aan de verkiezingen van 2010, volgens u omdat het akkoord van Nifhasa niet toegepast werd. U verklaarde verder dat moest dit akkoord wel toegepast zijn, dat de DUP dan wel zou meegedaan hebben aan de verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS 22.05.2014 (hierna gehoorverslag 2) p.10). U verklaarde verder tijdens uw tweede gehoor dat Hatem Al Sir niet meegedaan heeft aan de verkiezingen en dat hij zich had teruggetrokken, dat wilde volgens u zeggen dat de mensen zijn naam niet vonden om op hem te stemmen en dus heeft hij zich teruggetrokken voor de verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.11). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat, ondanks een eerdere beslissing om zich terug te trekken, Hatem Al Sir wel degelijk meedeed aan de presidentiele verkiezingen en daarbij een score behaalde van 1.93 procent met 195668 stemmen. Enkele kandidaten trokken zich inderdaad terug enkele dagen voor de verkiezingen, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de SPLM, de Umma partij en de communistische partij zich terugtrokken uit de presidentiele verkiezingen maar niet, zoals u beweerde, de DUP. U verklaarde verder dat er slechts 1 kandidaat was, de zittende president, Al Bashir (zie gehoorverslag CGVS 2 p.11) terwijl blijkt uit de hierboven reeds vernoemde informatie dat ook dit niet klopt. Gevraagd hoeveel procent Al-Bashir behaalde in de verkiezingen, verklaarde u dat jullie zich teruggetrokken hadden, dat u zich er niet meer in interesseerde

en dat hij 90 of 99 procent moet behaald hebben volgens u (zie gehoorverslag CGVS 2 p.11). Toen u geconfronteerd werd met de informatie dat de zittende president Al Bashir maar 68,24 procent behaalde was uw antwoord merkwaardig genoeg: "Dat belangt ons niet aan, daarom heb ik het niet gevolgd." (zie gehoorverslag CGVS 2 p.12).

Uw verklaringen over de niet deelname van de presidentiele kandidaat van de DUP aan de verkiezingen van april 2010 komen dus duidelijk niet met de werkelijkheid overeen. Het feit dat u niet weet, of ontkent, dat Hatem Al Sir de kandidaat was van de DUP voor de presidentiele verkiezingen ondermijnt volledig het door u van zichzelf geschetste profiel als actief lid en functionaris van de DUP. Het feit dat u dan ook nog eens verklaart dat u niet weet welk percentage stemmen de zittende president van Soedan, Al-Bashir, behaalde omdat het u niet aanbelangde en u het dus niet gevolgd hebt; ondermijnt verder uw politieke profiel aangezien het u wel had moeten aanbelangen wegens de deelname aan deze verkiezingen van de DUP.

Hoewel u tijdens uw gehoor bij het DVZ verklaarde dat u, voor de derde keer, gearresteerd werd in augustus 2012 (zie vragenlijst DVZ p. vraag3) verklaarde u tijdens uw twee gehoren op het Commissariaat-generaal dat uw derde arrestatie plaatsvond in augustus 2011 (zie gehoorverslag CGVS1 p.16 & gehoorverslag CGVS 2 p.3). U verklaarde dat u had meegedaan aan een conferentie over de Arabische Lente en u naar buiten ging om te demonstreren om het regime te laten vallen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.3). U verklaarde dat de protesten en manifestaties gelinkt aan de Arabische lente in Soedan begonnen in augustus 2011 (zie gehoorverslag CGVS 2 p.4). Hoewel er heel wat informatie beschikbaar is over Soedan kon er geen informatie teruggevonden worden over de protesten en manifestaties in Soedan in augustus 2011. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat er in 2011 in januari en februari protesten waren in Khartoem en andere steden die geïnspireerd waren door de Arabische lente maar er kon niets teruggevonden worden over augustus 2011. In september 2011 werd er ook een demonstratie in Khartoem stopgezet door de politie. Hoewel u verklaarde altijd deel te nemen aan protesten en aanwezig te zijn op alle manifestaties verklaarde u niet meegedaan te hebben aan manifestaties in Soedan in 2012 (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6). U wist helemaal niets te vertellen over de protesten in Soedan in juni – juli 2012, u verklaarde enkel dat er in juni een herdenking is van het feit dat in juni 2007 het regime 6 betogers gedood heeft en dat er in juni normaal manifestaties zijn omdat juni de maand is waarin de putsch gebeurd is waardoor de regering aan de macht kwam. Daarbuiten waren er volgens u geen manifestaties die gelinkt waren aan de Arabische lente en verklaarde u dat de betogingen tegen het verhogen van de olie prijs pas in september 2013 plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS 2 p.5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat er in juni, juli en augustus 2012 over heel Soedan protesten uitbraken, na de aankondiging van de regering dat subsidies op brandstof gingen afgeschaft worden. De protesten in de zomer van 2012 zijn de grootste protesten in Soedan geïnspireerd door de Arabische lente; het feit dat u hierover helemaal niets kon verklaren en dat u verklaarde niet te hebben deelgenomen aan manifestaties in Soedan in juni of juli 2012 en dat terwijl u verklaarde altijd deel te nemen aan protesten en aanwezig te zijn op alle manifestaties betekent dat het profiel dat u zichzelf aanmeet, dat van een politieke functionaris van een oppositiepartij die op alle manifestaties tegen het regime aanwezig zou zijn, niet strookt met de werkelijkheid.

Toen u werd gevraagd of de DUP ook een militaire tak had, was uw antwoord neen en ook de naam Abbas Taj Alsir Obaid kende u niet (zie gehoorverslag CGVS 2 p.13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de DUP wel een militaire tak heeft en dat Abbas Taj Alsir Obaid hiervan de militaire leider is. Het feit dat u dit niet wist en ook de naam niet kende van de militaire leider ondergraaft verder uw verklaringen over uw bezigheden als DUP partij lid en medewerker.

Toen u gevraagd werd wat u wist over de situatie van de studenten afkomstig van Darfoer in de universiteit Al Jazeera (of Al gezira) in de stad Wad Madani, wist u enkel te vertellen dat "ze" enkele studenten gedood hebben en ze daar gelaten hebben in een soort van vijver. Dit gebeurde volgens u omdat de regering de mensen van Darfoer uitroeit, er was volgens u geen specifieke verklaring voor dit voorval, het was een etnische zuivering. U wist niet te zeggen wat er dan precies gebeurd was aan de universiteit in Wad Madani in 2012 (zie gehoorverslag CGVS 2 p.14). U verklaarde de naam Magdi Saleem te kennen, hij was volgens u de secretaris-generaal van de partij in Al Jazeera en u verklaarde

hem zelfs persoonlijk te kennen. U verklaarde te weten dat hij gearresteerd werd maar u kon zich niet goed herinneren of dat nu in 2011 of 2012 was, ze hebben hem meerdere keren gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS 2 p.14). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat op 5 december 2012 in Wad Madani, zes studenten uit Darfoer vermist werden. De studenten uit Darfoer protesteerden tegen de beslissing van de universiteit om deze studenten te laten betalen voor hun opleiding terwijl studenten uit Darfoer hiervoor vrijgesteld werden in het Darfoer vredesakkoord van 2006. Als gevolg van de dood van deze studenten braken er protesten uit aan universiteiten over heel Soedan, de dood van de studenten werd zelfs gezien als een symbool van de repressie van de Soedanese overheid. Als gevolg van dit voorval werd Magdi Saleem, lid van DUP, gearresteerd in zijn huis in Wad Madani op 8 december 2012 om een georganiseerde politieke reactie op het incident aan de universiteit te voorkomen. Hoewel u verklaarde de jeugdvoorzitter te zijn van de DUP partij in de staat Al Gezira en hoewel u verklaarde Magdi Saleem persoonlijk te kennen, wist u niets te vertellen over de gebeurtenissen aan de universiteit in Wad Madani in december 2012 en de daaruit voortvloeiende arrestatie van Magdi Saleem. Opnieuw spreekt uw manifest gebrek aan kennis over deze gebeurtenissen uw verklaringen over uw activiteiten voor de DUP tegen.

Omwille van de hierboven aangehaalde elementen kan er dus geen geloof gehecht worden aan uw lidmaatschap van en uw rol in de DUP. Het feit dat u zelfs niet weet dat er grote protesten plaatsvonden in Soedan in juni en juli 2012 wijst erop dat u allerminst politiek actief was en zeker niet, zoals u verklaarde, aan alle manifestaties en protesten meedeed in Soedan. Aangezien geen geloof meer kan gehecht worden aan uw beweerde politieke activiteiten, kan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen betreffende de vervolging die u zou hebben ondergaan omwille van die activiteiten.

Wat betreft het door u neergelegde leeftijdsattest en studieresultaten uit Soedan, deze worden als dusdanig niet betwist maar hebben verder geen relevantie in het kader van de beoordeling van uw asielaanvraag. U legde een brief van uw centrum neer ter ondersteuning van uw verklaring dat u het bewijs van uw lidmaatschap van de DUP kwijt was. U legde enkele dagen later evenwel een brief neer die afkomstig zou zijn van de vicevoorzitter van de DUP. Deze brief weet de hierboven vastgestelde fundamentele ongeloofwaardigheid van het door u verklaarde lidmaatschap niet te herstellen. Deze brief is bovendien allerminst een bewijs van uw lidmaatschap daar ze gelijk waar door eender wie kan opgemaakt zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een “Brief van 12 juni 2014 met enveloppe (in origineel)”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op een “Eerste middel – Schending van de wet van 29/07/1991 m.b.t. motiveringsverplichting, schending van art. 62 van de wet van 15/12/1980” en op een “Tweede middel –

schending van art. 48/3 en 48/4 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

2.5. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongrondigheid van verzoekers asielaanvraag.

2.6. Verzoeker stelt sinds 1996 lid te zijn van de Democratische Unionistische Partij (DUP) en achtereenvolgens de volgende functies te hebben uitgeoefend: secretaris studentenorganisatie Universiteit de twee Nijlen, woordvoerder van de centrale organisatie van alle universiteiten van Soedan en na zijn studies tot zijn vertrek, voorzitter van de jongerenorganisatie van de provincie Al-Jazirah (gehoor 2 p. 6-7). Indien verzoeker een dermate langdurig, geëngageerd en intensief engagement vooropstelt, dan is gezien de objectieve informatie niet ernstig dat verzoeker geheel foutief is over de verkiezingen in 2010 te meer nu dit de eerste vrije verkiezingen waren. Zo is verzoeker fout inzake de deelname van de DUP aan de eerste ‘vrije’ verkiezingen in 2010 en dat Hatem Al Sir louter in eigen naam opkwam, situeert hij de protesten naar aanleiding van de Arabische revolutie foutief, en kan hij de protestengolf in 2012 en de daaropvolgende arrestaties en repressie niet toelichten. Overigens is niet bijzonder aannemelijk dat verzoeker vier keer zou gearresteerd en gedetineerd zijn maar telkens zonder meer zou zijn vrijgelaten indien hij werkelijk een dermate politiek profiel zou bezitten en voortdurend gevisieerd en bedreigd werd door de veiligheidsdiensten (vragenlijst 3.1, 3.4 en 3.5).

2.6.1. Indien kan aangenomen worden dat de DUP intern verdeeld was over de deelname aan de verkiezingen, dan kan uit de objectieve informatie wel degelijk blijken dat Hatim Al Sir, na een initiële beslissing van de DUP om de verkiezingen te boycotten, toch formeel door de DUP werd voorgedragen als presidentskandidaat, dat hij 1,93 % van de stemmen heeft gehaald en de DUP bij de

parlementsverkiezingen vier zetels heeft gehaald zodat verzoeker niet kan beweren *“dat Hatem Al Sir deelnam in persoonlijke naam, in feite mocht hij niet deelnemen om de gehele partij de vertegenwoordigen. De DUP nam niet deel aan de verkiezingen, daar blijft verzoeker bij”*. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker wel degelijk over zijn deelname aan de protesten tijdens beide gehoren ondervraagd werd (gehoor 1 p. 10-11, gehoor 2 p. 3-6) en dat zijn verklaringen ook op dit punt ernstig onwetend en tegenstrijdig met de objectieve informatie zijn. Verzoeker werd bovendien ondervraagd over zijn motieven om DUP-lid te worden, zijn functies en de doelen van de DUP (gehoor 1 p. 11-12), doch beperkt zich ook hier tot oppervlakkigheden. Waar verzoeker zijn beweerde functie als jongerenvoorzitter omschrijft, benadrukt hij tevens de samenwerking met andere partijen, wat een vreemde vaststelling is (gehoor 2 p. 7). Gezien deze frappante tegenstrijdige en onwetende verklaringen over zijn eigen politiek activisme over de recente en cruciale politieke gebeurtenissen zoals de laatste verkiezingen en belangrijke protesten, en gezien verzoekers zeer algemene verklaringen over andere aspecten van zijn lidmaatschap, diende de commissaris-generaal dan ook niet nog verder door te vragen over zijn politiek activisme. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekers antwoorden vaak ontwijkend en naast de kwestie zijn (bv. gehoor 2 p. 4, p. 5, p. 6, p. 7, p. 9) en op geen enkel moment kunnen getuigen van een doorleefd politiek activisme of persoonlijk ervaren protesten. Verzoekers antwoorden laten niet toe te concluderen dat hij een meer dan oppervlakkige politieke interesse had, laat staan politiek actief was.

2.6.2. Waar verzoeker meent dat *“Bovendien haalt het CGVS informatie aan uit het administratief dossier maar moet verzoeker vaststellen dat deze informatie niet volledig is, het betreffen vaak enkel de inhoudstafel en dan een aantal bladzijden die “in het voordeel van het CGVS kunnen geïnterpreteerd worden”, daarnaast worden er krantenartikelen van het internet gevoegd, waarbij er niet eens altijd een datum van het artikel of de naam van de auteur vermeld is”*, wijst de Raad erop dat het verzoeker vrij staat de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of in twijfel te trekken; verzoeker dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te weerleggen, wat hij nalaat. Bovendien stelt de Raad vast dat alle stukken uit de informatiebundel een datum en een auteur, krant, internationale organisatie of NGO vermelden, zodat verzoekers kritiek ook op dit punt niet gegrond is. Indien overigens bepaalde uittreksels werden opgenomen, dan stelt de Raad vast dat enkel de pertinente stukken werden toegevoegd, noch kan hieruit afgeleid worden dat deze enkel voordelig voor het CGVS zouden zijn, temeer verzoeker nalaat zelf andersluidende informatie aan te brengen. Dat *“verzoeker was niet geïnteresseerd in de afloop van de verkiezingen: hiermee wou hij zeggen dat de verkiezingen niet eerlijk zouden en zijn verlopen, de uitkomst was op voorhand voor iedereen duidelijk en gekend: waarom zou hij dan nog volgen en opzoeken na de verkiezingen wat het resultaat was: hij kende niet het percentage stemmen maar wist wel wie er sowieso de verkiezingen zou winnen!”*, kan evenmin gelden als verschoning nu meerdere presidentskandidaten van meerdere partijen hebben deelgenomen aan de verkiezingen, noch kan dit zijn voorgewende politieke lidmaatschap en functies ondersteunen gezien zelfs van een Soedanees met een louter oppervlakkige politieke interesse kan worden verwacht dat hij bij benadering weet met welke meerderheid de president is verkozen, laat staan van iemand die zo'n langdurig en intensief lidmaatschap voorwendt.

2.7. Verzoeker is niet ernstig waar hij nu beweert dat *“Verzoeker moet allicht onachtzaam geweest zijn want hij bedoelde wel degelijk 2012 en NIET 2011. Verzoeker stelt zich dan ook de vraag of de tolk dit welk correct vertaald heeft, hij begrijpt niet wat er is misgelopen maar alleszins was het zoals hij aanvankelijk wel verklaarde bij DVZ: met name in augustus 2012”* gezien zijn verklaringen ter gehoor waar hij uitdrukkelijk en meermaals bevestigt, zelfs na confrontatie door de dossierbeheerder, dat zijn derde arrestatie in augustus 2011 was en dat dit het tijdstip van de Arabische lente in Soedan was (*“Uw derde arrestatie, was dat in 2011 of 2012, want bij DVZ zei u 2012, maar tijdens uw vorige gehoor op het CGVS zei u 2011?” “Het is 2011.” “Bent u zeker dat het in augustus 2011 was?” “Ja” “Waar werd u toen opgepakt?” “In de stad, het was de Arabische lente, de revolutie” en “We hadden meegedaan aan een conferentie over de Arabische lente en we gingen naar buiten om te demonstreren om het regime te laten vallen”, gehoor p. 3 en “de manifestaties gelinkt aan de Arabische lente, wanneer begonnen die in Sudan?” (...) “Nee, ik bedoel, begonnen die protesten in Soedan in augustus 2011 of vroeger?” “bij ons in Soedan was dat in augustus 2011”, gehoor 2 p. 4, zie tevens gehoor 1 p. 10, p. 16) en dat hij zelfs ontkent meegedaan te hebben aan manifestaties in 2012 (*“Ik vroeg u of u meegedaan hebt aan de manifestaties in 2012 in Soedan?” “Nee, niet in 2012.”*, gehoor 2 p. 6). Indien *“Men mag hierbij niet uit**

het oog verliezen dat een verhoor op het CGVS meerdere uren in beslag neemt en dat de kandidaat asielzoeker enorm veel stress heeft om een dergelijk verhoor te laten afnemen” dan kan dit bezwaarlijk dergelijke frappante tegenstrijdigheden met de objectieve informatie en onwetendheden verschonen, temeer van een asielzoeker alleszins kan verwacht worden dat hij kan toelichten of zijn eigen belangrijke manifestaties en arrestaties twee dan wel drie jaar geleden plaatsvonden. Ook dient te worden benadrukt dat verzoeker enkel ondervraagd wordt over feiten die hij zelf heeft aangebracht. Indien mogelijk is dat verzoeker niet alles nauwkeurig herinnert dan is niet aannemelijk dat hij voortdurend faalt. Uit de bladzijden 5 en 6 kan dan ook blijken dat verzoeker noch de Arabische lente in Soedan, noch de protesten naar aanleiding van de oliepijzen correct kan situeren en dat hij zijn onwetendheid probeert te verdoezelen door het geven van impertinente informatie (*“de zes overleden personen en de putsch”*) of algemene beweringen, of zelfs ronduit naast de vraag te antwoorden. Indien het *“duidelijk dat er verwarring is ontstaan tijdens het verhoor, verzoeker geeft duidelijk aan dat hij niet kan volgen en vraagt zelfs een aantal keren om de vraag opnieuw te stellen omdat hij niet begrijpt wat men precies van hem wil weten”* dan toont dit enkel aan dat verzoeker geen weet heeft van deze gebeurtenissen waarvan hij beweert er ofwel te hebben aan meegedaan, ofwel als politiek functionaris er minstens van op de hoogte te moeten geweest zijn. Waar *“Verzoeker zei dat hij altijd deelnam aan de manifestaties, aan allemaal”*, ontkent hij dit vier zinnen later betreffende 2012 (gehoor 2 p. 6) zodat verzoeker ook zelf tegenstrijdig is. Wanneer *“verzoeker repliceert “de manifestaties van de Arabische lente, wat bedoelt u?”* dan kan uit deze wedervraag enkel blijken dat verzoeker aan het gissen is, temeer uit de objectieve informatie blijkt dat de manifestaties naar aanleiding van de Arabische lente in januari-februari 2011 plaatsvonden en niet in augustus 2011, zodat de bewering *“Verzoeker weet dus vast en zeker in welk jaar dit was”* niet correct is gezien er geen tegenstrijdigheid in het jaar maar in de maanden is en de protesten in 2012 andere demonstraties betreffen. Dat *“Men heeft verzoeker geen concrete vragen gesteld over de Arabische lente, welke betogingen er precies waren enz”* is bezwaarlijk ernstig gezien het gehoorverslag en verzoekers onwetendheid over zelfs de periode van deze protesten.

2.8. Uit de objectieve informatie van december 2011 blijkt bovendien dat de militaire tak toen een belangrijke rol bij de interne verdeeldheid in de DUP speelde zodat verzoeker niet kan beweren dat *“De DUP had vroeger een militaire afdeling maar nu recent niet meer. De vraag was heeft de DUP een militaire tak, neen op dit ogenblik niet meer.”* Minstens legt verzoeker geen informatie neer waaruit zou blijken dat deze ondertussen zou zijn opgedoekt, noch verklaart dit waarom hij de naam van de militaire leider niet herkende wanneer deze hem werd bevraagd (gehoor p. 16). Dat verzoeker andere namen wel toelichtte, verandert deze vaststelling niet. Dat verzoeker verder de gebeurtenissen aan de universiteit Al Jazeera noch de arrestatie van Magdi Saleem niet gedegen kan toelichten vormt eerder het tegenbewijs dat hij huidige politieke en vroegere functies bekleedde waaronder secretaris studentenorganisatie Universiteit de twee Nijlen, woordvoerder van de centrale organisatie van alle universiteiten van Soedan en na zijn studies tot zijn vertrek, voorzitter van de jongerenorganisatie van de provincie Al-Jazirah. Evenmin kan dit zijn beweerde persoonlijke vriendschap met Magdi Saleem en zijn beweerde veelvuldige contacten met studenten aan de universiteit Al Jazeera (gehoor 2 p. 7, p. 14) ondersteunen. Verzoekers verklaringen komen dan ook verzonnen voor.

2.9. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verder is dit document niet voorzien van een briefhoofd, vermeldt het een hotmailadres en een adres in Cairo, wat niet aannemelijk is voor een schrijven van een vicepresident van een in het Soedanese parlement vertegenwoordigde partij en toont de bijgevoegde enveloppe aan dat deze werd gepost in het Verenigd Koninkrijk. Indien verzoeker verder verklaarde dat de auteur van deze brief A. M. H. ondertussen voorzitter is geworden van de DUP (gehoor 2 p. 7-8 van 22 mei 2014) dan stelt de Raad vast dat deze brief nog op 12 juni 2014 ondertekend werd als *“Vice President”* van de DUP. Aldus kan geen enkele bewijswaarde aan deze brief worden gehecht.

Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig

asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Reeds hoger werd vastgesteld dat verzoekers politiek profiel volkomen ongelooftwaardig is.

2.10. Het volstaat verder niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006). Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. De onderzoekspllicht van de commissaris-generaal strekt zich enkel uit tot de door de asielzoekers aangebrachte elementen, context en documenten. Daarenboven beschikt de commissaris-generaal over een discretionaire marge wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de commissaris-generaal gegeven motivering afdoende en daadkrachtig moet zijn, dewelke kan, doch niet noodzakelijk moet, onderbouwd worden door een analyse van de plaatselijke (mensenrechten)situatie.

2.11. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses ("*Verzoeker gaf daarenboven ook aan dat hij niet alle precieze data kent*"), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dat "*het CGVS niet twijfelt aan de identiteit, nationaliteit van verzoeker*", verandert niets aan deze vaststellingen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.13. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker gaat er in deze aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet voldoende uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (RvV 20 juni 2008, nr. 12.887). Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK